

תקציר:

התלמיד הסיני ין מוזמן למסיבה. הוא ישמח להכיר אורחים אחרים – אולם הוא לא יודע כיצד ליצור קשרים. למזלו מתחילה לדבר איתו חברה ללימודים וין שם לב שיש הבדל גדול בין גרמניה לבין המולדת שלו לגבי איך שאנשים זרים, שלא מכירים, מתנהלים ומתנהגים ביניהם.

מספר: ין הוזמן על ידי חברה ללימודים למסיבה, אך הוא עוד לא מכיר אף אחד. לכן הוא עומד לבד, כשהוא נשען על הקיר ומתבונן בורחים האחרים.

ין (חושב): בכל מקום עומדים האנשים בקבוצות קטנות. הייתי כל כך רוצה להכיר מישהו, אבל אני לא יכול פשוט לעמוד לידם, נכון? אמ..הבחורה מסתכלת לי ישר בעיניים. האם היא התאהבה בי? והנה עכשיו היא עוד מתקרבת אליי!

כריסטינה: היי, אתה..ין, נכון? מה שלומך?

ין (מחשבה): למה היא שואלת אותי את זה? ולמה היא מושיטה לי את היד? אני הרי בכלל לא מכיר אותה! אמ..למען האמת אני לא מרגיש כל כך טוב, אבל עדיף שאני אגיד...

ין: טוב! אבל סליחה, אנחנו מכירים? איך קוראים לך?

מספר: בגרמניה זה נהוג קודם כל להציג את עצמך.

כריסטינה: אני כריסטינה. הרי היינו היום ביחד בסמינר.

ין: אהה, סליחה. לרגע לא זיהיתי אותך..

כריסטינה: מה?

מספר: בגלל המוסיקה הרועשת כריסטינה בקושי מצליחה להבין את ין. היא עושה צד לקראתו. ין נרתע – בגרמניה, בזמן דיבור, המרחק הפיזי הוא יותר קטן מאשר בסין.

ין: לצערי לא זיהיתי אותך.

כריסטינה: אהה! מה אתה חושב על המסיבה?

ין (חושב): למען האמת המסיבה לחלוטין לא מוצאת חן בעיניי, בייחוד המוסיקה...

מספר: באסיה מתאפקים לא להגיד דעות שליליות. בגרמניה זאת לא בעיה אם אחד אומר ישירות את דעתו, כל עוד שלא מעליבים את השני.

ין: טוב נו, המסיבה לא רע...איך את חושבת שהיא?

כריסטינה: המוסיקה בכלל לא לטעמי.

ין: למען האמת גם לא לטעמי.

כריסטינה: באמת? אני הולכת אחר עם עוד כמה אנשים למועדון. הם מנגנים שם פאנק וסול של שנות ה-70. אתה רוצה להצטרף?

ין (חושב): איי! זה אפילו יותר גרוע! עדיף שאני לא אגיד ככה..

- י: ממש הייתי רוצה לבוא, אבל אני חייב להתכונן לקורס שפות שלי מחר...אולי בפעם הבאה!?
- כריסטינה: נו, תבוא. יהיה בטוח מצחיק.
- י (חושב): למען האמת ממש אין לי חשב, אבל הבחורה ממש נחמדה.
- י: נו טוב, אני אצטרף.
- כריסטינה: ענק! בוא, אני מיד יכיר לך את החברים שלי. הי אנשים, זה ין. הוא איתי בסמינר...
- מספר: כך ין הצליח בסוף בכל זאת להכיר עוד כמה חברים. בהתחלה זה אולי היה משונה עברו לשוחח עם אנשים זרים, אך הוא הבין שללמוד להכיר מישהו בגרמניה פשוט עובד בדרך קצת אחרת - המבט הישיר בעיינים, המרחק הפיזי, שאומרים מה שחושבים ובייחוד, שלפעמים פשוט ניגשים לאנשים זרים. אם ישר עושים הכל נכון לא חשוב – פשוט חייבים לנסות.

כותבים:

כריסטינה אדקונלה, ינסן טאנג ולוקאס סוננברג.

übersetzt von
Natalie Avnery